

Laat de werkelijkheid zijn werk maar doen

Voor de vijfde maal is Museum Møhlmann in Venhuizen het decor van een grote realistententoonstelling. Stillevenns, landschappen en naaktmodellen. Je ziet wat je ziet.

Door Ellen Leijser

VENHUIZEN · Kunat die wat voorstelt. In niet te missen letters staat de slogan op de muur van Museum Møhlmann, een particulier initiatief in het Noord-Hollandse Venhuizen dat realistische en figuratieve kunst een uitnodigend podium biedt. Een plaagstootje, erkent eigenaar en kunstenaar Rob Møhlmann, die elk misverstand direct uit de weg gaat door te melden dat hij helemaal niets tegen abstracte kunst heeft. „Nee hoor, ik heb er geen aversie tegen. Wél tegen alle onzinnige lawaai-verhalen die abstracte kunst omgeven. Daarom is ons motto prikkelend en wat bijtend bedoeld.”

Vijf jaar geleden hielden Møhl-

mann en zijn vrouw Laura de eerste Onafhankelijke Realisten Tentoonstelling in het groene lintdorp onder de rook van Enkhuizen. Het zat hen dwars dat er in ons land zo weinig aandacht is voor realistische kunst. Bij veel mensen die het kunstbeleid bepalen heerst de opvatting dat realisme niet sexy of hip is, meent Møhlmann. „Museumdirecteuten denken dat alles maar trendy, snel en anders moet om publiek naar hun musea te lokken.”

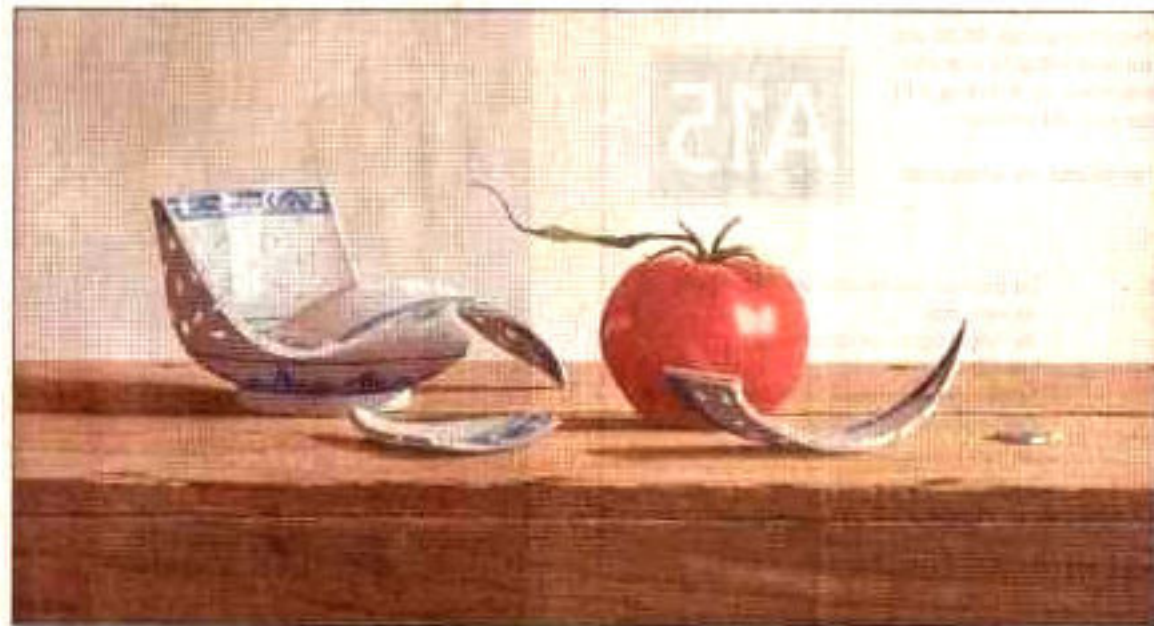
Vijfde realistententoonstelling in Museum Møhlmann

De lustrumeditie, die vandaag opengaat in de voormalige zuivel-fabriek, hordsmurt voort op het succes van de voorgaande exposities. De 54 kunstenaars tonen ieder drie of vier werken. Hoewel allen werken in realistische stijl, is er geen sprake van een heb-je-

er-één-gezien-dan-ken-je-ze-allemaal-gevoel.

Het aanbod is uiterst divers. Techniek en stijl variëren van losjes grof tot ultrafijn, en de thematiek beslaat eveneens bijna het complete onderwerpspectrum. Behalve de traditionele naakten en stillevenns zijn er stadsgezichten, kroeginterieurs, kocienstallen, strandscènes, landschappen en ga zo maar door. Alle 328 kunstwerken bij elkaar geven een goed overzicht van waar de hedendaagse Hollandse realist zich vandaag de dag mee bezighoudt. Møhlmann en zijn vrouw benadrukken dat zij geen kweekvijver zijn voor jong talent. „We brengen alleen de bovenlaag. De meeste kunstenaars die hier werk laten zien, zijn zo tot 25 jaar consequent met het realisme bezig. Tegen alle nieuwe kunststromingen in, zijn zij het realisme trouw gebleven.”

Møhlmann zelf is vanaf de eerste penseelstrekk, die hij in 1977 zette, bevangen door het realismevirus. In zijn stillevenns probeert hij zo min mogelijk de realiteit te veranderen. „Laat de wer-



Een sterk staaltje tomaat (2002), olie op paneel van Rob Møhlmann

kelijkheid zijn werk maar doen.” Hij sleept van alles mee naar zijn atelier, van oude boerendouren waar de vergeelde gordijntjes nog aan hangen en dode eksters tot kapot porselein en kartonnen dozen. Noem het en hij kan het ge-

bruiken. Ooit. Want zijn atelier is ‘een enorme kolerebende’ vol objecten, spullen en voorwerpen. Ooit worden ze vastgelegd in olieverf. Møhlmann is helemaal gek van het realisme, maar denk nu niet dat het schilderen voor hem

een feest is. „Mensen denken: heerlijk, hele dag een beetje in het atelier klooiën, naar klassieke muziek luisteren, beetje schilderen. Ik kan ze uit de droom helpen: het is een hel.”

Hij ervaart de grote meesters

uit de Gouden Eeuw als een last op zijn schouders. Alsof de 17de-eeuwse stillevenschilders stiekem over zijn schouder meekijken. „Ik ga als een soort sparring partner de strijd aan. Ik moet zorgen dat ik niet hetzelfde doe. Ik wil dingen toevoegen.”

De eerste dag van een nieuw werk, dat vindt hij het leukste. Het opzetten van de compositie, de onderschildering, gaat met grove, bijna uitbundige streken. Daarna begint het tijdrovende flaneeren. Het kan maanden duren voor een schilderij af is. Maanden van pietepouterige details, met de fijnst mogelijke penseeltjes aangebracht. Maanden van proberen het juiste licht te vangen in zijn objecten, die ene waterdruppel net even anders laten glanzen. Møhlmann steekt opnieuw een sigaret op, blaast de rook naar het plafond en voor de zekerheid zegt hij het nog maar een keer: „Schilderen is een hel.”

Vijfde Onafhankelijke Realisten Tentoonstelling, tot 7 oktober van 10-20 in Museum Møhlmann in Venhuizen.